

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Søren Krarup. Den næste ordfører er hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Som en væsentlig del af ytringsfriheden har vi pressefriheden. Det er meget afgørende, at vi har pressefrihed, og det er selvfølgelig også meget vigtigt, at pressen så også er meget opmærksom på, at den frihed, som ligger i pressefriheden, også er en frihed, som behandles med megen omtanke, og at man er meget opmærksom på, at forkerte oplysninger i pressen kan forekomme meget ubehagelige for de pågældende mennesker, som bliver omtalt på en måde, som er meget negativ, og som – ligesom i det her tilfælde – ville være forkert. Det er det, der er interessant at diskutere, at det kan være meget voldsomt for de pågældende mennesker, og at det kan betyde en skade, som det kan være vanskeligt at rette op på.

Man kan sige, at vi i dag har muligheden via medieansvarsloven for at give nogle rammer for, hvad der skal ske, når nogen føler sig krænket. Men man må nok også sige, at det, som er det vigtigste i forhold til at sørge for, at pressen hele tiden er på rette vej, er den almindelige opfattelse i offentligheden af de her ting. Når man i bemærkningerne her nævner et eksempel, som er meget aktuelt, og hvor Danmarks Radio helt klart har overtrådt det, som er ordentlig journalistik, så er det, som gør, at Danmarks Radio bliver mere opmærksom på det, formentlig slet ikke medieansvarsloven, men at der vises en modvilje mod den slags ting, og at Danmarks Radio så bliver sig selv og deres medarbejders arbejde meget mere bevidst, sådan at Danmarks Radio nu er klar over, at det, der skete i det her tilfælde, var fuldstændig uacceptabelt, og at man så i Danmarks Radio skærper sin opmærksomhed helt anderledes.

Kl. 13.25

Det betyder ikke, at medieansvarsloven ikke også er vigtig. Men jeg tror, at den måde, som vi kan få pressen til at fungere på, er, at vi så også viser i forhold til noget, som foregår enten i den elektroniske eller den skrevne presse, at det er uacceptabelt.

Der har tidligere været tilfælde, hvor der har været nogle, der i forhold til en avis har vist meget negativ adfærd og sagt, at de ikke ville tale med dem, de ville ikke tale med den journalist, fordi man mente, at den pågældende havde gjort noget galt. Sådan noget har også en effekt.

Dermed siger jeg ikke, at det, der ligger i forslaget som ændring af medieansvarsloven, er uinteressant og unødvendigt og uaktuelt, det gør jeg ikke. Men jeg mener, det er meget vigtigt at understrege, at vi heldigvis har mange andre mekanismer til at sørge for, at pressen forholder sig ordentligt til det arbejde, de har med at gøre.

Hvis det kun var det her, kunne man sige, at pressen jo nok kan leve med, at de skal lave et genmæle, at de skal dementere tingene. Det kan de nok leve med i forhold til, at de har en anden interesse f.eks. at sælge nogle budskaber og sælge nogle nyheder og dermed laver fejl. Sådan kan man godt kalkulere. Men hvis vi mennesker også reagerer på en anden måde, så kan det også være, at det virker i forhold til pressen.

De forslag, der nævnes her som konkrete ændringer, synes jeg er meget fornuftige at se på. Men jeg mener bare, det er vigtigt at huske på, at det ikke er sikkert, at det er nok. Det kunne være, der også var noget andet, der skulle ind.

Spørgsmålet om muligheden for at komme igennem med genmæle og de krav, der stilles til det, synes jeg det kan være rimeligt at se på.

Med hensyn til sammensætningen af det nævn, som vi har, kan jeg godt forstå tankegangen. Så kan det være vigtigt, at vi får set på de få undtagelser, som justitsministeren nævnedes, hvor der var uenighed. Afspejler den uenighed så, hvis nu man fik flere lægfolk, som ikke er en del af parterne, ind i sagen, et andet resultat? Det ved vi ikke endnu, men det må vi jo kunne få oplyst. Ordføreren for forslagsstillerne fremhævede det med noget, der var skrevet for en halv snes år siden, så der er muligvis noget, der er mere aktuelt og nyt, som vi kunne benytte os af i dag.

Men vi betragter forslaget som udtryk for en oprigtig interesse for, at vi har en presse, som lever op til deres ansvar, og at der kan være grund til at se på, om der skal være nogle ændringer her.

Jeg har også kunnet forstå på justitsministeren, at også regeringen er indstillet på at se på det. Under alle omstændigheder er det i hvert fald en meget, meget væsentlig sag. Men som sagt skal vi også vise vores forhold til pressen på anden måde end det, at vi har en lov, der kan virke i forhold til pressen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil også sige noget til hr. Aage Frandsen, som jo med vanlig charme lufter sit grundtvig-